

Nyt käsiteltävässä asiassa on kuitenkin kyse asetuksesta, joka pätee yleisesti ja jolla asetetaan tekniset puitteet sen mahdollistamiseksi, että jokaiselle unionin kansalaiselle voidaan myöntää digitaalinen koronatodistus, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kansallisessa oikeudessa. Jäsenvaltioilla ei ole tältä osin harkintavaltaa. Niiden kansallinen koronatodistus joko täyttää asetuksessa asetetut edellytykset ja kansalainen saa unionin digitaalisen koronatodistuksen, tai se ei täytä edellytyksiä eikä kansalainen saa kyseistä todistusta.

Neljäs valitusperuste, jonka mukaan asiassa on tehty oikeudellinen virhe siltä osin kuin on kyse siitä, voiko kanne tuottaa kantajalle henkilökohtaista hyötyä. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, että valituksenalaisten asetusten kumoaminen ei voi tuottaa hyötyä kansalaisille, koska kyseisillä asetuksilla asetetaan vain tekniset puitteet. Ei voida kuitenkaan kieltää sitä, että valituksenalaisten asetusten kumoamisella mahdollistetaan unionin kansalaisten terveyden ja elämän suojeleminen siltä osin kuin asetusten säännösten mukaan unionin digitaalinen koronatodistus voidaan myöntää henkilöille, joita ei ole testattu.

Viides valitusperuste, jonka mukaan päätöksessä, jolla järjestelmän voimassaoloa jatkettiin 30.6.2023 saakka, ei ole noudatettu suhteellisuusperiaatetta. Unionin tuomioistuin totesi, että suhteellisuusperiaatetta on noudatettu, kun otetaan huomioon ”pandemian kehitykseen liittyvät jäljellä olevat epävarmuustekijät”. Unionin yleinen tuomioistuin tukeutui tässä yhteydessä kuitenkin ennalta varautumisen periaatteeseen, joka ei ole sama kuin suhteellisuusperiaate, joka edellyttää perusteluja ja nyt käsiteltävässä tapauksessa tieteellisiä perusteluja eikä epävarmoja oletuksia.

Valitus, jonka Itävallan tasavalta on tehnyt 6.2.2023 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-101/18, Itävallan tasavalta v. Euroopan komissio, 30.11.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-59/23 P)

(2023/C 104/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Itävallan tasavalta (asiamiehinään M. Klamert ja F. Koppensteiner, avustajanaan H. Kristoferitsch, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Luxemburgin suurherttuakunta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

Itävallan tasavalta vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-101/18, Itävallan tasavalta v. Euroopan komissio, 30.11.2022 antaman tuomion,
- kumoaa toimenpiteestä/tukiohjelmasta/valtioneudesta SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), jonka Unkari aikoo toteuttaa tukeakseen kahden uuden ydinreaktorin rakentamista Paks II -ydinvoimalaan, 6.3.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2017/2112 (1) kokonaisuudessaan,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavalta vetoaa neljään valitusperusteeseen.

1. valitusperuste: Julkista hankintamenettelyä ei ole käyty

Valituksenalaista tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe, sillä – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi – se, ettei julkista hankintamenettelyä ole käyty, vaikuttaa valtioneukkimenettelyyn ja aiheuttaa sen, että riidanalainen päätös on lainvastainen.

2. valitusperuste: Toimenpiteen kohtuuttomuus

Valituksenalaisessa tuomioissa todetaan virheellisesti, että komission suhteellisuusperiaatteen mukaisuuden tutkinta on riittävä. Tämä pätee varsinkin yhtäältä sen vuoksi, että on epäselvää, mikä tarkalleen ottaen muodostaa tukitoimenpiteen, ja toisaalta sen vuoksi, että toimenpiteen avustusekvivalenttia ei ole määritetty.

3. valitusperuste: Kohtuuton kilpailun vääristyminen ja määrävän markkina-aseman muodostuminen

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoo virheellisesti, ettei kilpailu vääristy kohtuuttomasti eikä määrävää markkina-asemaa ole muodostunut. Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ota huomioon sitä, että Paks I -ydinvoimalan sulkeminen vapauttaisi energiakapasiteettia, josta kilpaillaan vapautetuilla sähkömarkkinoilla. Lisäksi voimaloita Paks I ja II käytettäisiin yhtä aikaa suunniteltua pidemmän aikaa; valittajan mukaan nämä yritykset eivät ole riippumattomia.

4. valitusperuste: Valtiontuen puutteellinen määrittäminen

Valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin katsoo virheellisesti, ettei tukielementtien määrittely ollut puutteellista. Sen mukaan julkisen hankintamenettelyn puuttuminen, ulkoisen rahoituksen huomioon ottamatta jättäminen ja avustusekvivalentin määrittämättä jättäminen osoittavat, ettei valtiontuen määrää ole määritetty riittävällä tavalla.

(¹) EUVL 2017, L 317, s. 45.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.11.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal administratif – Luxemburg) – A, B ja C, jonka laillisina edustajina ovat hänen vanhempansa v. Ministre de l’Immigration et de l’Asile

(Asia C-153/21 (¹), Ministre de l’Immigration et de l’Asile)

(2023/C 104/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 189, 17.5.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 12.12.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Ryanair DAC

(Asia C-380/21 (¹), INPS)

(2023/C 104/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 349, 30.8.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 20.12.2022 – NB v. Euroopan unionin tuomioistuin

(Asia C-774/21 P) (¹)

(2023/C 104/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 198, 16.5.2022.